

SASTAMALA, VEHMAA (VEHMAA)

**Sastamalan Vehmaan historiallisella kylänpaikalla tapahtuneen
vesijohto- ja viemärikaivannon arkeologinen valvonta 4.-8.6.2009**

3.8.2009
FM Ulla Tupala
Kulttuuriympäristöyksikkö
Pirkanmaan maakuntamuseo

SASTAMALA, VEHMAA (VEHMAA)

Sastamalan Vehmaan historiallisella kylänpaikalla tapahtuneen vesijohto- ja viemärikaivannon arkeologinen valvonta 4.-8.6.2009

Kunta	Sastamala
Kylä	Vehmaa
Kohde	Vehmaa
Muinaisjäännöstunnus	- (raporttia tehdessä tunnusta ei vielä ollut)
Kiinteistötunnus	790-476-1-84
Kiinteistönimi	VEHMAA
Maanomistaja	Huovila-Virtanen, Mari Kristiina
Osoite	Tampereentie 212, 38200 VAMMALA
Kiinteistötunnus	790-895-0-2522
Kiinteistönimi	KAKSONEN-VAMMALA MT 02522
Maanomistaja	
Osoite	
Lisätietoja	MAANTIET / 895
Peruskarttalehti	2121 07 VAMMALA
YKJ3	3 283 884
	6 809 603
X1-koordinaatti	6 803 358
Y1-koordinaatti	2 444 410
Z1-koordinaatti	0069
Aiemmat tiedot	Vammalan inventointi 2002 (rakennushistoriallinen inventointi), Heiskanen, Jari
	Koekaivaus toukokuussa 2009, Luoto Kalle
Aiemmat löydöt	KM 2009030
Valvontalöydöt	KM 2009034:1-20
Mustavalkonegatiivit	1-36
Digitaalikuvat	10 kuvaa raportin kuvituksena
Kartat	4 kpl (1:20 000, 1:1000, 1:250, 1:50)

SISÄLLYSLUETTELO

1. Johdanto	3
2. Havainnot ja löydöt	4
2.1. Lähtötilanne	4
2.2. Vesijohtokaivannon kaivamisen valvonta	7
3. Kartat	10
4. Lopuksi	11
Lähteet	12
Luettelo mustavalkonegatiiveista	
Löytöluettelo	
Kartat 1-4	

1. Johdanto

Sastamalan Vehmaan kylän historia palautuu ainakin 1500-luvulle, mahdollisesti vanhemmaksi. Se mainitaan mm. 1560-luvun Suomen asutuksen kyläluettelossa 2 talon kylänä (Suomen asutus 1560-luvulla, kyläluettelot, 1973). Kylän isonjaon aikaisen tonttimaan sijainti on selvitetty vuonna 2002 tehdyssä rakennetun ympäristön inventoinnissa (Heiskanen, 2002). Kylänpaikan sijaintia selvitti ensimmäisen kerran arkeologisesti Kalle Luoto koekaivauksilla toukokuussa 2009 (Luoto, 2009). Tätä raporttia tehtäessä paikalla ei ole vielä muinaisjäännösrekisteritunnusta.

Kiinnostus Vehmaan kylätonttiin johtui, kun Sastamalan vesi alkoi rakentaa vesijohto- ja viemäriputkistoja, jotka menevät Heiskasen ja Luodon paikantaman Vehmaan kylätontin läpi.

Kohde on Sastamalan kaupungin taajama-alueen koillispuolella, maantien varressa Vehmaan tilan kohdalla. Se sijaitsee laajan peltoaukean länsipuolella moreenimäen reunalla lähellä Rautaveden rantaa (kartta 1).

Alueen läpi on noin 1980 kaivettu vesijohtolinja. Luodon koekaivausten aikana avattiin noin kolme metriä leveä ja 30-50 cm syvä linja vanhan vesijohtokaivannon kohdalle. Lisäksi tehtiin muutama koekuoppa kaivannon molemmille puolille. Esiin tulleiden löytöjen ja tumman kulttuurimaan perusteella voitiin varmentaa alueella olleen ainakin 1700-luvun karttaan merkitty kylänpaikka. Sen historia palautuu ainakin 1500-luvulle, eikä kylätontin vanhimmasta paikasta ole ilmeisesti 1700-lukua vanhempaa karttamerkintää. Koekaivausten perusteella suunniteltu vesijohto- ja viemärikaivanto tuli tehdä arkeologin valvonnassa. Lähellä on myös Vehmaanniemen rautakautinen kalmisto, ja muutenkin entisen Vammalan alueella on runsaasti merkkejä vanhasta asutuksesta.

Ulla Tupala suoritti vesijohto- ja viemärikaivannon arkeologisen valvonnan Vehmaan alueella 4.-5.6. ja 8.6.2009. Apuna oli arkeologian opiskelija Tuukka Kumpulainen. Sastamalan kaupungin työntekijät - kaivinkoneenkuljettaja ja pari kuorma-autokuskia - tekivät kaivantoa. Lisäksi mukana oli kallioporari ja kallioräjäyttäjät. Maan pinnan alta oli tullut näkyviin peruskalliota, jota räjäyteltiin valvonnan aikana kohteen itäpuolella. Myös Vehmaan kylätontin kohdalla tuli kallio muutamassa kohdassa lähes pintaan asti. Vuonna 1980 kaivetussa kaivannostakin tuli esiin tuolloin vesijohdon tieltä räjäytettyä kalliota.

Vesijohtokaivannon lisäksi Sastamalan kaupunki on suunnitellut Vehmaan tien viereen kevyen liikenteen väylän. Tämä tulee rakennettavaksi myöhemmin.

Kahtena ensimmäisenä päivänä satoi runsaasti. Se ei vaikeuttanut havaintojen tekoa – päinvastoin – maakerrosten värisävyt näkyivät hyvin. Säätila vaikeutti hieman valokuvausta ja karttojen tekoa.

Valvonta dokumentointiin mustavalkofilmille ja digikameralla (Casio Exilim 9,1). Kaivannon pohjoisreunan profiilista ja kaivannon reunasta tehtiin summittaiset piirroksat. Mukana ei ollut vaaituskoneita, joten kartat piirrettiin kelamitan ja mittojen avulla. Apuna käytettiin Kalle Luodon tekemää yleiskarttaa kohteesta.

2. Havainnot ja löydöt

2.1. Lähtötilanne

Saapuessamme paikalle 4.6. havaitsimme, että vesijohtokaivanto oli kaivettu jo lähes koko muinaisjäännöksen alueelta pohjaan asti (kuva 1). Kaivetut maat oli kuskattu kuorma-autolla jonnekin muualle täytemaaksi. Kaivanto oli noin kaksi metriä syvä ja se sijaitsi vanhan kaivannon kohdalla. Kaivannon eteläreunalla näkyi vanhan vesijohtokaivannon aikaista täytemaata. Sen yläreuna – Luodon valvonnassa kaivettu profiili – oli koskematon ja suojassa suojakankaan alla. Profiilissa näkyi vain täytemaahiekkaa. Vanha vesijohtoputki meni viistosti (NW-SE –suuntaisesti) kaivannon pohjalla. Kaivannon pohjoisreunassa oli lähinnä puhdasta täytemaahiekkaa (30-40 cm), mutta parissa kohdassa oli tummaa sekoittunutta maata 50 – 70 cm (kuvat 2-4). (Kuvat 2-5 ovat järjestyksessä lännestä itään päin). Tummassa maassa ei näkynyt löytöjä. Se saattoi olla muualta tuotua täytemaata. Yläreunan profiili oli turvassa suojakankaan alla.



Kuva 1. Valvottavan alueen keskikohta sähköpylväiden välissä. Kuvattu W-suunnasta.



Kuva 2. Kaivannon pohjoisreunan profiilia. Valkoiset palaset ovat styroksia. Kuvattu S-suunnasta.



Kuva 3. Kaivannon pohjoisreunan profiilia. Keskellä kuvaa räjäytettyä kalliota. Kuvattu S-suunnasta.



Kuva 4. Kaivannon pohjoisreunan profilia. Kuvattu S-suunnasta.

Kaivannon pohjoisreunassa oli näkyvissä vanhan vesijohdon tieltä räjäytettyä kalliota (kuva 3). Sähkötolppien ”itäpuolella” profiilissa näkyi, että pinnassa on savista täytemaata 10 – 50 cm (kuva 5). Sen alla oli näkyvissä erittäin tumma nokimaakerros, jossa oli paikoitellen runsaasti hiiltä. Pienimmillään tumma kulttuurikerros oli noin 5 cm lähelle maanpintaa tulevan kallion päällä. Tämän kallion itäpuolella näkyi erittäin tumma, ja noin 50 cm paksu, kulttuurikerros. (Kartta 3)



Kuva 5. Kaivannon pohjoisreunan profilia. Kuvattu S-suunnasta.

Profiilista löytyi vähän palanutta luuta, liitupiipun palasia ja tiilen palasia (KM 2009034: 3, 8, 11).

Vesijohto- ja viemäriputket oli laitettu jo valmiiksi tutkittavan alueen länsipuolella. Näiden putkien päälle oli laitettu hiekkaa ja styroksia. Styroksin päälle tuli lisää hiekkaa sekä sähkö- ja puhelinkaapelit. Kaupungin työntekijät kaivoivat tutkittavan alueen itäpuolella kalliota näkyviin, porasivat siihen reikiä ja räjäyttelivät sitä.

2.2. Vesijohtokaivannon kaivamisen valvonta

Valvonnan edetessä muotoutui kolme aluetta (alueet 1-3, kartat 2-3), niitä ei ole tarkalleen rajattu ja mitattu metreissä. Alueet ovat vesijohto- ja viemärikaivannon pohjoisreunalla. Alue 1 on Kalle Luodon kaivaman alueen länsireunalla, sähköpylvään itäpuolella. Tämä alue oli jo kaivettu pohjaan asti, mutta löytöjä tuli esiin jonkin verran profiilista. Alue 2 on edellisen itäpuolella, osittain valmiiksi kaivetulla alueella. Alueelta 2 saatiin löytöjä talteen sekä profiilista että kaivinkoneen esiin nostamana. Alue 3 on lähelle maanpintaa nousevan peruskallion itäpuolella. Tämä tuli esiin valvonnan yhteydessä. Peruskallion muodot vaikuttivat myös alueiden jaotteluun. (Kartta 2). Esiin tulleet löydöt laitettiin talteen alueittain, joten niillä ei ole tarkkoja löytötietoja. Alueelta 3 – erittäin tummasta nokimaasta – löytyneen tuluspiinpalan (KM 2009034: 5) löytöpaikka on merkattu karttaan 3.



Kuva 6. Kuvan keskellä alue, jota alettiin kaivaa valvonnassa. Punaisen putken vieressä näkyy täyttemaata. Kuvattu W-suunnasta.

Kaivinkone kaivoi aika nopeasti vanhan vesijohtoputken alueelta, koska siinä oli muualta tuotua täyttemaata, lähinnä hiekkaa (kuva 6). Kaivantoa piti kuitenkin leventää myös aikaisemmin kaivamattomalle alueelle eli pohjoisreunalle, jossa oli tummaa kulttuurikerrosta. Kaivinkoneen kuljettaja kaivoi ohjeiden mukaan ohuissa kerroksissa. Valvottavan alueen itäpäässä kaivinkoneella kaivettiin lähes kahden metrin leveydeltä kulttuurikerrosta – tuleva putkistolinja meni täällä

lähempää vehmaantietä kuin aikaisempi vesijohto. Vaikka paikoitellen maa oli erittäin tummaa, siinä ei näkynyt juurikaan olevan löytöjä. Muutamia tiilen kappaleita, rautanaula, rautainen sarana, jossa oli kaksi naulaa kiinni, ja pari lasinpala tuli esiin (KM 2009034:1, 2, 7). Esiin ei tullut myöskään puu- tai kivrakenteita.

Peruskallio tuli aivan pintaan eräässä kohtaa (alue 3, kartta 3). Tämän itäpuolella oli erittäin tummaa ja nokista maata. Kohdassa oli jonkin verran hiiltä, muutama tiilen pala ja palanut luun pala, sekä muutamia palaneita kiviä, mutta myös pieni pala palamatonta luuta (KM 2009034: 10, 14). Peruskallion korkeimmalta kohdalta läheltä profilia löytyi tuluspiin pala (KM 2009034:5). Peruskallionpinta jäi aivan mustaksi, kun maat oli kaavittu siitä pois. Samalla kohtaa kallion länsipuolella ei ollut niin voimakkaan tummaa kulttuurimaata. (Kuvat 7-9).



Kuva 7. Kaivannon pohjoisreunassa esiin tullut peruskallio. Kallion itäpuolella (kuvassa oikealla puolella), alueella 3, tuli esiin erittäin tumma kulttuurimaa. Kuvattu S-suunnasta.



Kuva 8. Kaivannon pohjoisreunassa, alueella 3, esiin tullut peruskallio. Pelkan kohdalla oli kallionkin värjännyt tumma kulttuurimaa. Kuvattu E-suunnasta.

Tumma kulttuurimaa pieneni rinnettä alaspäin (itään päin) mennessä muutaman sentin paksuiseksi. Kulttuurimaan alla oli puhdas pohjamaa (lähinnä silttiä) ja peruskallio tuli esiin joka kohdassa - vaihtelevasti 10 – 100 cm syvyydessä.

Kuorma-auto vei kaivetut maat alueen länsipuolelle, jo valmiiksi saadun kaivannon täytemaaksi. Täällä maita tarkasteltiin vielä pintapuolisesti, eikä niissä näkynyt mitään löytöjä.



Kuva 9. Alue 3, kallion päällä olevan tumman kulttuurimaan alue. Kuvattu S-suunnasta.

Alueen 1 profiilia suoristettiin, jotta profiilin saisi piirrettyä helpommin. Tumma kulttuurikerros näytti kuitenkin jatkuvan vahvana ja lisäksi siinä näytti olevan jonkin verran palaneita kiviä. Päätettiin, että alue kannattaa jättää odottamaan myöhempää pelastuskaivausta (kartta 3).

Kaivinkone kaivoi tarvittavalta leveydeltä kallion esiin ja jatkoi työskentelyä alueen itäpuolella. Kallion räjäyttäjä merkkasi kallioon keltaisella maalilla kohdat, joihin porataan reiät. Osa näistä merkeistä hän laitoi aivan profiiliin (kuva 10). Hän selvitti kuitenkin, että aivan profiilissa olevia reikiä ei porata vielä. Hän merkkasi koko kallion valmiiksi, koska tulevan kevyen liikenteen väylän takia kallio pitää räjäyttää kokonaan. Vesijohtokaivantoa varten riittää profiilista noin puolen metrin päässä olevien kohtien räjäytys. Kallion räjäytys yltää puolen metrin päähän kalliossa. Tulevat räjäytykset vaikuttavat muinaisjäännösalueeseenkin – maamassat nousevat räjäytyksessä vähän ylöspäin.



Kuva 10. Kallio esiin kaivettuna. Kallioon porattavien reikien kohdat on merkitty keltaisella maalilla. Kuvattu E-suunnasta.

3. Kartat

Saimme kentälle Kalle Luodon koekaivauksista piirtämän yleiskartan. Tähän Luodon karttapohjaan lisättiin valvonnassa kaivetun vesijohto- ja viemärikaivannon pohjoisreuna (kartta 2). Piirtämisessä käytettiin apuna linjaa, joka kulki tien suuntaisesti, 4,5 m päässä siitä. Karttaan merkattiin kaivannon reuna ja profiilin reuna, jota suoristettiin. Karttaan merkattiin myös alueet 1-3. Eteläreuna ei ollut niinkään kiinnostava, sillä se jäi selvästi vanhan kaivannon kohdalle, sen profiilissa oli pelkkää täytemaata.

Pohjoisreunasta piirrettiin lisäksi profiilikartta (kartta 3). Kartat eivät ole absoluuttisia. Ne piirrettiin kelamittaa, rullamittaa ja mittoja apuna käyttäen. Valvonnassa ei ollut käytössä vaaituskonetta. Luoto oli ottanut alueelle tarvittavia korkeuslukuja.

4. Lopuksi

Valvonnan aikana kaivettiin kokonaan vesijohtoputken kaivanto kylätontin kohdalta. Esiin ei tullut ajoittavia löytöjä. Näkyvissä oli selvästi vahva kulttuurikerros, josta löytyi vähäisiä löytöjä, ja jossa oli jonkin verran myös hiiltä ja palaneita kiviä. Alueella on siis vahvoja merkkejä vanhasta kylätontista. Lisäsimme suojakangasta valvonta-alueen itäreunalle kaivannon ja tien väliin jäävän kylätontin päälle.

Vanha, vuonna 1980, kaivettu vesijohto jäi paikoilleen. Nykyinen vesijohtokaivanto kaivettiin lähemmäksi tietä kuin aikaisempi (kartta 2). Kaivantoon laitettiin vesijohto- ja viemäriputket. Näiden päälle tuli hiekkaa, styroksia ja taas hiekkaa. Styroksin päälle tulleeseen täytemaahan laitettiin myös sähkö- ja puhelinkaapelit.

Sastamalan kaupungin suunnitelmissa on kevyenliikenteen väylän rakentaminen Vehmaan tien varteen. Tämä vaatii pelastuskaivauksen Vehmaan kylätontin alueelle.

Alueen vahvasta vanhasta asutuksesta kertovat myös löydöt, jotka teimme lyhyen pellolla kävelyn aikana valvottavan alueen itäpuolisella peltoaukealla. Vehmaan tien eteläpuolelta löytyi iso piin pala, kvartsi ja kaksi vihreää lasipalaa (KM 2009034: 15, 16, 17). Toinen lasipala oli pullon suusta ja toinenkin jostakin astiasta. Vehmaantien pohjoispuolelta löytyivät sen sijaan liitupiipun pala, saviastian pala ja kvartsi (KM 2009034:18, 19,20). Näiden löytöalueet on hahmoteltu karttaan 4.

Tampereella 3.8. 2009



Ulla Tupala

Lähteet

Arkistolähteet

Heiskanen, Jari, 2002. Vammalan inventointi 2002. (Rakennushistoriallinen inventointi, CD-aineisto).

Pirkanmaan kiinteät muinaisjäännökset. Osa II. 2005. Pirkanmaan liitto ja Pirkanmaan maakuntamuseo.

Ks. myös

Luoto, Kalle, 2009. Sastamalan Vehmaan koekaivaus toukokuussa 2009. (Tätä raporttia tehdessä Luodon koekaivauskertomus ei ollut valmistunut.)

Painetut lähteet

Suomen asutus 1560-luvulla, kyläluettelot. Helsingin yliopiston historian laitoksen julkaisuja no 4. Helsinki. 1973.

Luettelo mustavalkonegatiiveista (1 -36)

Negatiivit säilytetään Pirkanmaan maakuntamuseossa, kulttuuriympäristöyksikössä. Kuvaajana Ulla Tupala

Neg.nro	Kuvan aihe	Kuvaussuunta	Pvm.
1	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa	S	4.6.2009
2	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa	S	4.6.2009
3	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa	S	4.6.2009
4	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa	S	4.6.2009
5	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa	S	4.6.2009
6	Pohjoisreunan profiilia ennen valvontaa Huom! Negat 1-6 ovat järjestyksessä idästä länteen päin	S	4.6.2009
7	Kaivausalue ennen valvontaa	W	4.6.2009
8	Kaivausalue ennen valvontaa	W	4.6.2009
9	Kaivausalue ennen valvontaa	W	4.6.2009
10	Kaivausalue ennen valvontaa	NW	4.6.2009
11	Kaivausalue ennen valvontaa, vielä kaivamaton alue	SW	4.6.2009
12	Kaivausalue ennen valvontaa, vielä kaivamaton alue	SW	4.6.2009
13	Kaivausalue ennen valvontaa, vielä kaivamaton alue	SE	4.6.2009
14	Kaivausalue ennen valvontaa, vielä kaivamaton alue	SE	4.6.2009
15	Alue 3, peruskallion päällä oleva tumman kulttuurimaan alue	E	4.6.2009
16	Alue 3, peruskallion päällä oleva	E	4.6.2009

tumman kulttuurimaan alue

17	Alue 3, peruskallion päällä oleva tumman kulttuurimaan alue	S	4.6.2009
18	Pohjoisreunan profiilia, valvonnan aikana koskemattomana pysynyt	S	5.6.2009
19	Pohjoisreunan profiilia, valvonnan aikana koskemattomana pysynyt	S	5.6.2009
20	Pohjoisreunan profiilia, valvonnan aikana koskemattomana pysynyt	S	5.6.2009
21	Pohjoisreunan profiilia, valvonnan aikana koskemattomana pysynyt	S	5.6.2009
23	Esiin kaivettua pohjoisreunan profiilia	S	5.6.2009
24	Esiin kaivettua pohjoisreunan profiilia	S	5.6.2009
25	Esiin kaivettua pohjoisreunan profiilia	S	5.6.2009
26	Esiin kaivettua pohjoisreunan profiilia	S	5.6.2009
27	Esiin kaivettua pohjoisreunan profiilia Huom!. Negat 18-27 ovat järjestyksessä lännestä itään päin	S	5.6.2009
28	Kaivannon eteläreuna	NE	8.6.2009
29	Kaivannon eteläreuna	N	8.6.2009
30	Kaivanto valmiina	SW	8.6.2009
31	Kaivannon pohjoisreunaa	W	8.6.2009
32	Alue 3 pohjaan kaivettuna	SE	8.6.2009
33	Pohjoisreunan profiilia, alue 3	S	8.6.2009
34	Pohjoisreunan profiilia, alue 2	S	8.6.2009
35	Pohjoisreunan profiili, alue3	S	8.6.2009
36	Valvottavan alueen itäpuolta peruskallio paljaaksi kaivettuna	SW	8.6.2009

2009
KM 2009034 SASTAMALA VEHEMAA KM 2009304

Historiallisen ajan löytöjä Vehmaan kylätontilta, jotka löytyivät Sastamalan kaupungin vesi- ja viemäriputkikaivannon arkeologisen valvonnan yhteydessä 4.-8.6. 2009. Löydöt tulivat esiin tummasta kulttuurimaasta ja ne otettiin talteen alueittain. Tarkkoja löytöpaikkatietoja ei ole. Lisäksi on pintapoiminnalla
Aiemmat löydöt: KM 2009030
Ks. Ulla Tupalan valvontakertomus rakennushistorian osaston arkistossa.
Diar. 11.6.2009
Luetteloinut Ulla Tupala

Kylätontin alue

1. RAUTAINEN SARANA, 1 kpl, 106,8 g
Taottu sarana, jossa on kaksi rautanaulaa paikoillaan. Saranan toisessa päässä, kiinnityspäässä, on koukkumainen paksunnos. Toisen pää kapenee yksinkertaisesti. Mitat 140 x 20(40,5) mm. Alue 2.

2. RAUTANAULA, 1 kpl, 5,1 g
Taottu ohut naula, taipunut alapäästä. Mitat 60 x 5 mm. Alue 2.

3. LIITUPIIPUN PALASIA, 2 kpl, 9,1 g
Kaksi liitupiipun suoraa putkiosaa. Mitat 60 x 8 mm ja 24 x 10 mm.
Alue 1.

4. LIITUPIIPUN PALA, 1 kpl, 2,6 g
Liitupiipun putkiosan pala. Mitat 31 x 8 mm
Alue 2.

5. PII 1 kpl, 5,3 g
Tuluspiin pala. Mitat 30 x 19 x 9 mm
Alue 3.

6. PII, 2 kpl, 2,9 g
Kaksi palanutta piin palasta. Mitat 20 x 19 x 4 mm ja 24 x 14 x 4 mm
Alue 1.

KM 2009034

2009
SASTAMALA VEHEMAA

KM 2009304

7. LASI, 2 kpl, 0,5 g

Kaksi vihreän, ohuen lasin sirua. Mitat 18 x 4 x 2 mm ja 13 x 15 x 2 mm
Alue 2.

8. PALANUT LUU, 1 kpl, 0,1 g

Alue 1.

9. PALANUT LUU, 1 kpl, 0,1 g

Alue 2.

10. PALANUT LUU, 10 kpl, 1,5 g

Alun perin yksi iso palaneen luun pala, mureni useiksi palasiksi löytöpussissa.
Alue 3.

11. TIILEN PALASIA, 11 kpl, 39,6 g

Alue 1.

12. TIILEN PALASIA, 10 kpl, 11,3 g

Alue 2.

13. TIILEN PALASIA, 4 kpl, 18,2 g

Alue 3.

14. PALAMATON LUU, 2 kpl, 0,2 g

Alue 3.

KM 2009034

2009
SASTAMALA VEHEMAA

KM 2009304

Valvottavan alueen itäpuoliselta peltoaukealta pintapoiminnassa löytyneitä löytöjä:15. PII, 1 kpl, 46,2 g

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien eteläpuolelta.

16. KVARTSI, 1 kpl, 5,5 g

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien eteläpuolelta.

17. LASI, 2 kpl, 8,9 g

Vihreä pullolasin pala ja vihreä lasiastian pala.

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien eteläpuolelta.

18. LIITUPIIPUN PALA, 1 kpl, 3,2 g

Mitat 31 x 8/12 mm.

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien pohjoispuolelta.

19. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 7,1 g

Punasavikeramiikkaa, lasitetta pinnassa. Mitat 37 x 21 x 8 mm.

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien pohjoispuolelta.

20. KVARTSI, 1 kpl, 13,6 g

Valvottavan alueen itäpuolelta ja Vehmaantien pohjoispuolelta.

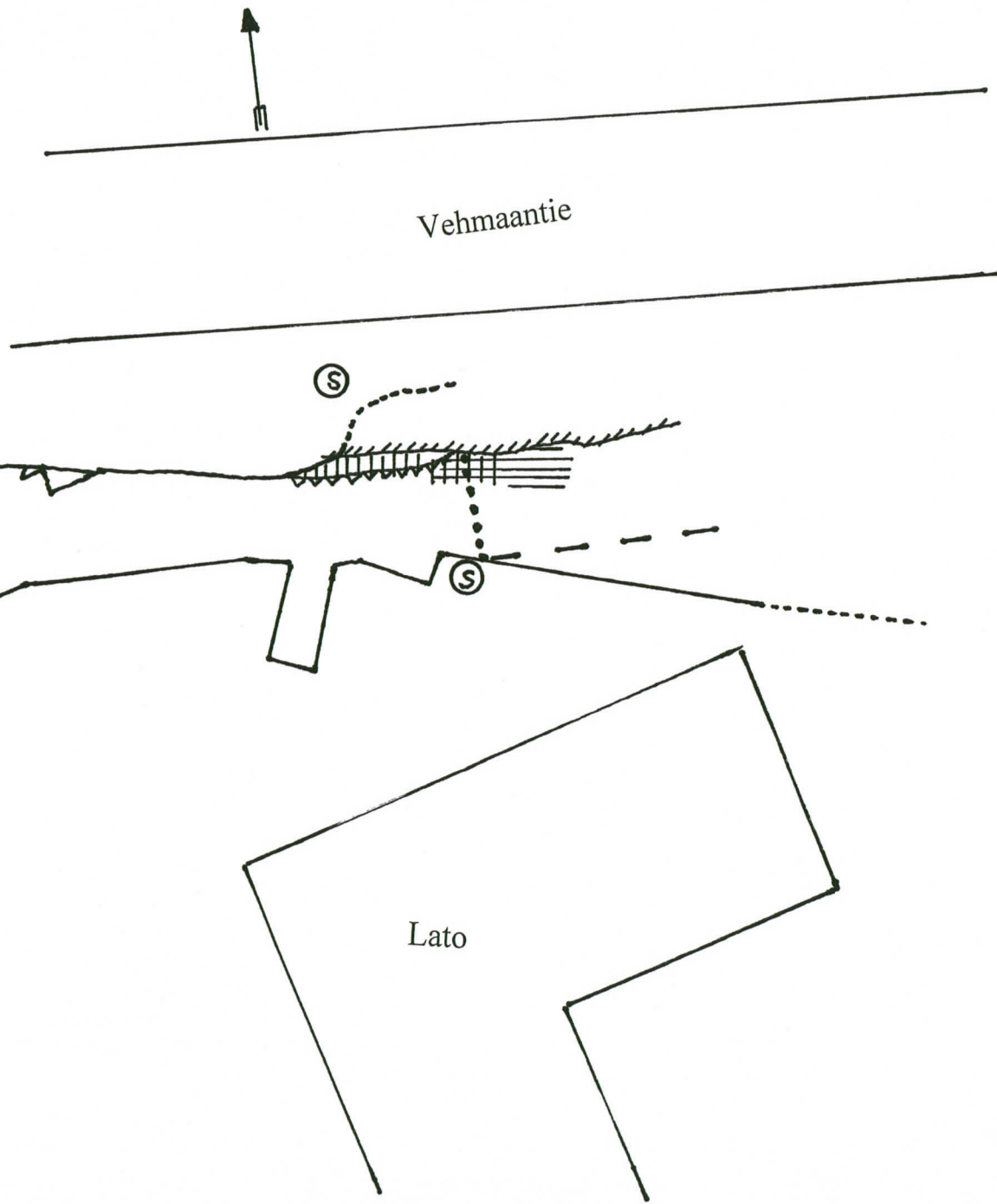
Kartta 1. PK212107 VAMMALA

Peruskarttaote. 1:20 000. Maanmittauslaitos. Lupa PISA/020/2006



Kartta 2
 Sastamala Vehmaa (Vehmaa)
 Ulla Tupala 2009
 Arkeologinen valvonta
 Yleiskartta (karttapohja on Kalle Luodon piirtämä)
 1:250

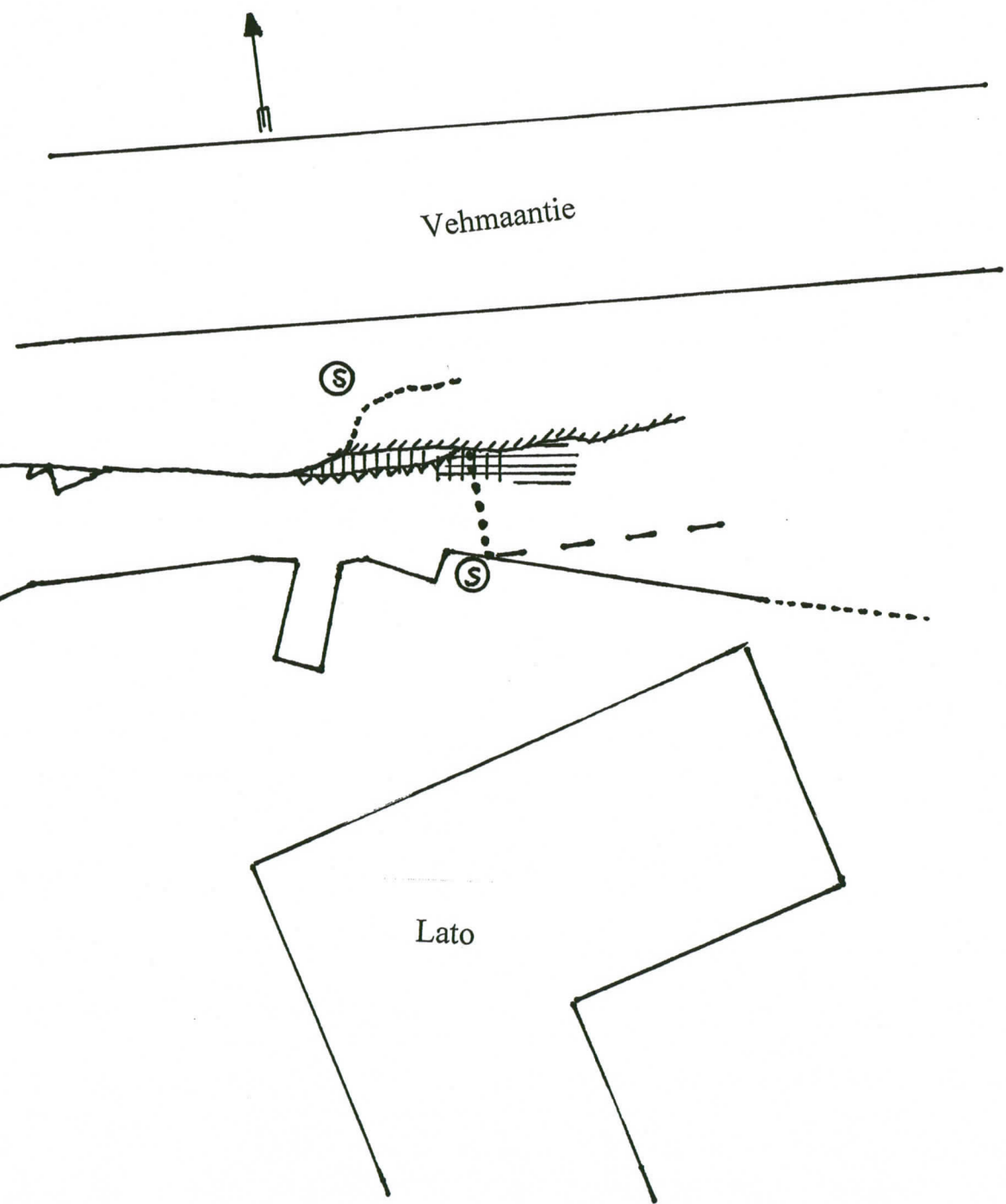
- 4.6. 2009 valmiiksi kaivetun alueen reuna
- ////// Vesijohtokaivannon pohjoisreuna valvonnan jälkeen
- ▼▼▼▼ 15-20 cm edellistä alempana oleva tumman maan reuna
- - - - Vesijohtokaivannon eteläreuna
- ||||| Alue 1
- ||||| Alue 2
- ==== Alue 3



10 m

Kartta 2
 Sastamala Vehmaa (Vehmaa)
 Ulla Tupala 2009
 Arkeologinen valvonta
 Yleiskartta (karttapohja on Kalle Luodon piirtämä)
 1:250

- 4.6. 2009 valmiiksi kaivetun alueen reuna
- ////// Vesijohtokaivannon pohjoisreuna valvonnan jälkeen
- ▼▼▼▼ 15-20 cm edellistä alempana oleva tumman maan reuna
- - - - Vesijohtokaivannon eteläreuna
- ||||| Alue 1
- ||||| Alue 2
- ==== Alue 3



10 m

Kartta 3
 Sastamala Vehmaa (Vehmaa)
 Ulla Tupala 2009
 Arkeologinen valvonta
 Vesijohtokaivannon pohjoisreunan profiilikartta
 1:50

- ||||| Tumma kulttuurikerros
- Hiiltä
- △ Tuluspiin löytöpaikka
- Savi (täyttemaata)
- Puhdas pohjamaa
- Peruskallio
- ▧ Räjätettyä peruskalliota

